

РЕШЕНИЕ

№ 3100

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2024** по описа за **2022** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите (КЗП), чрез адв. К. срещу Решение № 1283 от 13.12.2021 г. по нахд № 8919/2021 г. по описа на СРС, НО, 12 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № К-0049829/29.04.2021 г., издадено от член на Комисия за защита на потребителите, с което на основание чл. 206 от Закон за защита на потребителите (ЗЗП), на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 54, ал. 1 от ЗЗП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 НПК, поради което се иска неговата отмяна. Според касатора неправилно СРС е приел за нарушена разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН. В административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, спазени са стриктно императивните разпоредби на ЗАНН като Наказателното постановление е издадено от компетентен орган и се явява законосъобразно и мотивирано. Искането до съда е за отмяна на решението и потвърждаване на НП като законосъобразно.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът, чрез адвокат К., поддържа

жалбата.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че на 02.07.2020 г., в КЗП е постъпила жалба вх. № Ц – 03 – 5894/02.07.2020 г. от адвокат М. К., пълномощник на М. – Л. Р. – румънски гражданин с оплакване, че на 31.03.2020 г. последният е сключил договор за покупко – продажба от разстояние с [фирма], но въпреки направения отказ от договора в срок, продавачът не е възстановил платената цена. Към така подадената жалба са били приложени и доказателства относими към казуса. В изпълнение на служебните си задължения служител на КЗП е извършил проверка по документи. С писмо на КЗП с изх. № Ц – 03- 5894/31.08.2020 г. е изискано от дружеството – ответник да представи документи за проверка. В представено становище на 16.10.2020 г. от дружеството – ответник се било установено, че са предприети действия по възстановяване на сумата на потребителя, като са приложили и платежно нареждане на 12.10.2020 г. за сумата в размер на 2 200 Е..

В конкретния случай АНО е преценил, че се [фирма] след упражнено право на отказ от страна на купувача и след като е получил стоката си обратно на 03.06.2020 г., търговецът не е възстановил покупната цена до 17.06.2020 г. включително в нарушение на чл. 54, ал. 1 от ЗЗП.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че НП е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, но извън преклузивния тримесечен срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Съдът приема, че нарушението и нарушителят са били установени на 02.07.2020 г., а АУАН е съставен на 19.01.2021 г., т.е. след тримесечния срок поради което е отменил НП.

Съгласно чл. 218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл. 63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени писмените доказателства. Настоящият състав на АССГ не може да не се съгласи с изтъкнатите от СРС доводи, че е нарушен чл. 34 от ЗАНН. Съгласно приложимата норма на чл. 34, ал. 1 ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за

установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. 3-месечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. За да се изпълнят императивните изисквания на закона при съставяне на АУАН административнонаказващият орган трябва да събере необходимите доказателства и да изследва всички факти и обстоятелства, като прецени дали действително е извършено нарушение. Установяването на извършено нарушение предполага установяването на неговия автор, а не обратно. Нарушителят се счита за открит тогава, когато в писмен документ, свидетелски показания или лично волеизявление на дееца се съдържат данни, които не пораждаат съмнение по отношение авторството на нарушението. В конкретния случай от събраните по делото доказателства се установява, че жалбата, с която е сезирана КЗП е подадена на 02.07.2020 г., както и че на 31.08.2020 г. с писмо от КЗП са изискани от [фирма] да представи писмено обяснение по случая, както и доказателства за възстановяване на заплатените от потребителя суми. В представено становище от 16.10.2020 г. дружеството е посочило, че са предприели действия по възстановяване на сумата на потребителя, като е приложено и платежно нареждане от 12.10.2020 г. за сумата в размер на 2 200 Е.. В тази връзка настоящият състав на АССГ счита, че още на тази дата - 31.08.2020 г., евентуалният извършител на нарушението е бил известен. Моментът от когато е започнал да тече тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН е от 31.08.2020 г. до 31.11.2020 г., а АУАН е издаден на 19.01.2021 г., т. е след като е изтекъл предвидения тримесечен преклузивен срок. Дори и да се приеме, че са налице данни за извършеното нарушение и извършителя на 16.10.2020 г., датата на която от страна на дружеството е посочено, че са предприели действия по възстановяване сумата на потребителя, то отново АУАН ще е издаден извън предвидения тримесечен срок. При това положение служителите на АНО са разполагали с тримесечен срок, считано от 31.08.2020 г., да установят нарушението и евентуално да съставят АУАН.

По така изложените съображения решението на първоинстанционният съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х. КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1283 от 13.12.2021 г. по нахд № 8919/2021 г. по описа на СРС, НО, 12 с-в, с което е отменено НП № К-0049829/09.04.2021 г., издадено от член на КЗП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

